

Сербіна Т.В.

доктор філософії за спеціальністю 051 «Економіка»,
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-8968-0024>

Serbina Tetiana

Educational Institute of Management, Economy and Finance of the
Private Joint-Stock Company "Higher education institution
"Interregional Academy of Personnel Management"

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ТА ВОЄННОЇ ЕКОНОМІКИ

У статті досліджено сучасний стан та ключові тенденції розвитку промислих підприємств України в умовах глобалізації, цифрової трансформації економіки та воєнних викликів. Обґрунтовано, що промисловий сектор залишається базовою складовою національної економіки. У роботі здійснено аналіз розвитку окремих галузей промисловості, зокрема виробництва сільськогосподарської техніки, аерокосмічної галузі та залізничного машинобудування. Встановлено, що, незважаючи на складні умови, експортний потенціал зберігається, однак спостерігається значне скорочення обсягів виробництва та експорту. Проаналізовано структуру вантажних перевезень залізничним транспортом, що характеризується високою концентрацією на сировинних товарах, зокрема зернових та руді, частка яких перевищує 79% загального обсягу. Визначено, що продукція залізничного машинобудування представлена переважно запасними частинами та вантажними вагонами, які формують основну частину експортних надходжень. Доведено, що важливим чинником відновлення промисловості є розвиток транспортної інфраструктури, зокрема залізничного транспорту, який відіграє ключову роль у забезпеченні логістичних процесів в умовах воєнної економіки.

Ключові слова: промисловість, трансформація, цифровізація, глобальні виклики, експорт, промислові підприємства.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації, цифрової трансформації економіки та посилення геополітичних викликів, зокрема повномасштабної війни, проблема трансформації промисловості України набуває особливої актуальності. Промисловий сектор традиційно виступає базою економічного розвитку країни, забезпечуючи формування валової доданої вартості, експортний потенціал та зайнятість населення. Водночас структурні диспропорції, технологічне відставання, низький рівень інноваційної активності та значна залежність від зовнішніх ринків істотно обмежують можливості його ефективного функціонування.

Сучасні виклики, пов'язані з руйнуванням виробничої інфраструктури, порушенням логістичних ланцюгів, скороченням виробництва та експорту, зумовлюють необхідність глибокої модернізації промисловості на засадах інноваційного розвитку, цифровізації та впровадження концепції Індустрії 4.0. Водночас існуючі підходи до трансформації промислового сектору часто не забезпечують системного врахування взаємозв'язку між технологічними змінами, управлін-

ськими процесами, інвестиційним забезпеченням та державним регулюванням.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, присвячених розвитку промисловості, недостатньо розробленими залишаються питання формування ефективної моделі трансформації промислового потенціалу України в умовах воєнної економіки та глобальних змін, що поєднувала б інноваційні технології, цифрові рішення, відновлення виробничих потужностей і інтеграцію у міжнародні виробничі та логістичні системи.

Таким чином, існує об'єктивна необхідність у поглибленому дослідженні сучасного стану промисловості України, виявленні ключових тенденцій її розвитку та обґрунтуванні стратегічних напрямів трансформації з урахуванням сучасних викликів і можливостей, що забезпечить підвищення конкурентоспроможності національної економіки та її стійкості в умовах нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних умовах цифрової трансформації економіки та

посилення глобальних викликів питання розвитку промислового потенціалу набуває особливої актуальності. Наукові дослідження у цій сфері зосереджені на визначенні ролі інновацій, цифрових технологій та ефективної державної політики у забезпеченні конкурентоспроможності підприємств і сталого економічного розвитку.

Андросова О.Ф. аналізувала використання цифрових інструментів на промислових підприємствах України, визначаючи їх роль у підвищенні ефективності управління та конкурентоспроможності бізнесу [1].

У статті Метеленко Н., Попова А., Афанов Р., Скидін П. досліджується сутність та напрями трансформації промислового потенціалу України в умовах сучасних викликів, зокрема війни, економічної нестабільності та глобальних змін. Автори підкреслюють, що розвиток промисловості є ключовим чинником економічного зростання країни, а його основою виступають інновації, технологічні зміни та модернізація виробництва [2].

У колективній монографії за редакцією В. Воронкової та Н. Метеленко промисловий потенціал розглядається як складна багаторівнева система, що функціонує в умовах цифровізації економіки. У праці розкрито особливості формування та розвитку промислового потенціалу на макро-, мезо- та мікрорівнях, що дозволяє комплексно оцінити його стан і перспективи розвитку. Автори акцентують увагу на тому, що цифрові технології суттєво змінюють структуру промислового виробництва, управлінські підходи та інноваційні процеси, сприяючи підвищенню ефективності діяльності підприємств і конкурентоспроможності економіки загалом. У монографії також аналізуються проблеми розвитку промисловості України, зокрема технологічне відставання, диспропорції в структурі економіки та недостатній рівень інноваційної активності, а також обґрунтовуються напрями модернізації промислового сектору в умовах цифрового суспільства [3].

Парік Р. У роботі розглядається роль цифрових технологій у забезпеченні сталого розвитку підприємств. Автор досліджує, як використання цифрових інструментів (Big Data, штучний інтелект, цифрові платформи) сприяє впровадженню екологічно орієнтованих інновацій та підвищенню ефективності корпоративного управління. Обґрунтовано, що цифровізація є ключовим фактором переходу до «зеленої» економіки [4].

У дослідженні наукового доробку автори Чжоу Ц., Сюй Л., Ван Ц., Лю Ц. проаналізовано взаємозв'язок розвитку виробничої та логістичної галузей у рамках регіональної стратегії (на прикладі провінції Хубей, Китай). Автори доводять, що координація між виробництвом і логістикою підвищує ефективність економічних процесів, сприяє оптимізації ланцюгів постачання та забезпечує стійкий розвиток регіону [5].

У статті автори Тянь І.-Цз., Чанг В.-Л. досліджено ефективність стратегій цифрової трансформації в обробній промисловості Китаю із застосуванням методів еволюційної теорії ігор та системної динаміки.

Автори моделюють поведінку підприємств у процесі цифровізації та доводять, що успішність трансформації залежить від рівня взаємодії між учасниками ринку, інвестицій у технології та державної підтримки [6].

Загалом дані джерела формують цілісне бачення трансформації промислового потенціалу як України, так і зарубіжжя підкреслюючи важливість інновацій, цифровізації та ефективної державної політики як ключових чинників забезпечення сталого розвитку та економічної безпеки країни.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження сучасного стану, тенденцій розвитку промисловості України та визначення перспектив її трансформації на основі впровадження інноваційних технологій та концепції Індустрії 4.0.

Виклад основного матеріалу. Промисловість традиційно відіграє визначальну роль у забезпеченні економічного розвитку держави, формуючи основу виробничого потенціалу, експортних можливостей та інноваційної активності країни. В умовах глобалізації, цифровізації економіки та посилення міжнародної конкуренції значення промислового сектору зростає, оскільки саме він визначає рівень технологічного розвитку та конкурентоспроможності національної економіки [7].

Для України промисловість, зокрема машинобудування, має стратегічне значення, адже забезпечує створення високотехнологічної продукції, розвиток суміжних галузей і формування доданої вартості. Водночас сучасний стан промислового сектору характеризується впливом низки дестабілізуючих факторів, серед яких особливе місце займають воєнні дії, порушення виробничо-логістичних ланцюгів, скорочення інвестиційної активності та зниження обсягів експорту.

Разом із тим, незважаючи на наявні виклики, українська промисловість зберігає значний потенціал розвитку, що базується на наявності ресурсної бази, висококваліфікованого кадрового потенціалу та можливостях впровадження інноваційних технологій, зокрема в межах концепції Індустрії 4.0. У цьому контексті особливої актуальності набуває дослідження сучасного стану ключових галузей промисловості, аналіз їх експортного потенціалу та визначення перспектив трансформації в умовах воєнної економіки та глобальних змін.

У зв'язку з цим доцільним є поглиблений аналіз розвитку машинобудування, а також суміжних галузей, зокрема виробництва сільськогосподарської техніки, аерокосмічної промисловості та залізничного транспорту, що дозволяє комплексно оцінити стан промислового потенціалу України та визначити стратегічні напрями його подальшої трансформації.

Історично виробничий потенціал України був зосереджений переважно у сфері важкої промисловості. Водночас машинобудування й надалі залишається однією з провідних галузей, що забезпечують економічне зростання країни. До структури легкого машинобудування в Україні належать виробництво турбогвинтових двигунів, газових турбін, насосного обладнання, а також ізолюваних проводів і кабелів для транспорт-

них засобів. У свою чергу, важке машинобудування охоплює виготовлення транспортних засобів, залізничних і трамвайних локомотивів, а також комплектуючих і запасних частин до них.

Промислове машинобудування в Україні представлене широкою мережею підприємств, що спеціалізуються на виробництві гірничодобувного обладнання, рухомого складу для залізниць, сільськогосподарської техніки, турбогвинтових і авіаційних двигунів, газових турбін, верстатів, а також приладобудування для легкої та харчової промисловості.

Важливою конкурентною перевагою України є наявність значних запасів сировини та потужного металургійного комплексу, що створює передумови для задоволення високого рівня виробничого попиту. Крім того, країна має висококваліфікований кадровий потенціал: щорічно близько 10 тисяч випускників завершують навчання за спеціальностями машинобудівного профілю у вітчизняних закладах освіти.

Попри складні умови, спричинені повномасштабною війною, машинобудівна галузь залишається важливою складовою експортного потенціалу України. Розвинена транспортна інфраструктура сприяє ефективному виходу на ключові ринки Європи, Азії та Близького Сходу.

У 2024 році частка експорту продукції машинобудування становила 5,2% від загального обсягу експортних надходжень. Упродовж трьох років війни спостерігалось скорочення експорту: у 2022 році обсяги знизилися на 40,3% порівняно з 2021 роком, тоді як у 2023 та 2024 роках темпи падіння були значно меншими – 5,7% та 6,4% відповідно. Загалом у 2024 році експортна виручка галузі досягла 52,7% від рівня 2021 року.

Україна володіє значним потенціалом для становлення регіональним лідером у сфері високотехно-

логічних інженерних послуг, зокрема у таких напрямках, як промислова автоматизація та складне машинобудування, програмування у сфері промислових технологій, а також промисловий дизайн (електричний, механічний, електронний).

Інтереси галузі промислової автоматизації представляє Асоціація промислової автоматизації України (АППАУ), яка об'єднує 54 учасники, серед яких виробники засобів автоматизації, інтегратори систем управління, інженерні та ІТ-компанії, машинобудівні підприємства та заклади вищої освіти. У 2016 році за її ініціативи було започатковано національний рух «Індустрія 4.0 в Україні», що нині об'єднує понад 80 учасників і спрямований на розвиток та популяризацію сучасних технологій, зокрема Інтернету речей (IoT), великих даних, штучного інтелекту, робототехніки, адитивного виробництва та технологій віртуальної й доповненої реальності.

Економічні та геополітичні фактори суттєво впливають на розвиток виробництва сільськогосподарської техніки в Україні. Попри наявні виклики, у 2024 році ринок аграрної техніки демонструє тенденцію до подальшого функціонування та поступового розвитку [8].

За підсумками 2024 року експорт сільськогосподарської техніки з України досяг 29,58 млн доларів США. Основні позиції експорту найбільшу частку займали види продукції, які представлено на рис. 1.

У 2024 році ключовими напрямками експорту української сільськогосподарської техніки виступали такі країни, як Молдова, Казахстан, Польща, Німеччина, Китай, Нідерланди та Румунія.

Суттєве скорочення обсягів експорту у 2024 році свідчить про значний негативний вплив як внутрішніх, так і зовнішніх факторів на національну економіку, зокрема зменшення виробництва на 57% у порівнянні з 2023 роком. У сучасних умовах вітчизняні виробники

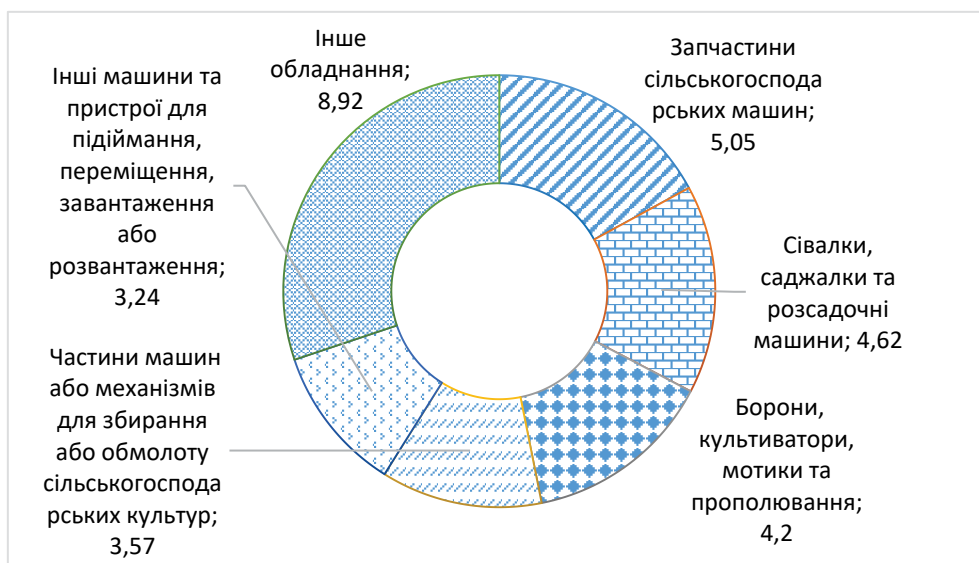

Рис. 1. Основні позиції експорту аграрної техніки в 2024 році, млн доларів США

Джерело: [9]

переважно орієнтуються на задоволення потреб внутрішнього ринку, тоді як стабільні експортні поставки зберігаються лише щодо складського та навісного обладнання. Основними імпортерами української техніки залишаються країни Центральної та Східної Європи, зокрема Молдова, Литва, Румунія та Польща.

Україна має тривалу та самобутню історію розвитку аерокосмічних технологій, витоки якої пов'язані з періодом активного освоєння космосу у XX столітті. Саме на території України було зосереджено значну частину провідних конструкторських бюро та виробничих потужностей колишнього СРСР, які функціонують і сьогодні.

Завдяки цьому Україна належить до обмеженого кола держав із розвиненим аерокосмічним сектором, що охоплює повний цикл – від проектування до виробництва та експлуатації сучасних цивільних, військових і транспортних літаків, а також розроблення космічних технологій. Крім того, країна виступає важливим постачальником турбінних двигунів для авіації, гелікоптерів і космічної техніки на світовому ринку.

Основні напрями виробництва включають: вантажні та пасажирські літаки; комплектуючі та запчастини для авіаційної техніки; газотурбінні двигуни для літаків і вертольотів; промислові газотурбінні установки.

Водночас масштабне серійне виробництво літаків в Україні так і не було повністю реалізоване, що значною мірою пов'язано з розривом виробничо-логістичних ланцюгів після розпаду Радянського Союзу. Наразі держава приділяє підвищену увагу відновленню галузі, зокрема через стимулювання державно-приватного партнерства та залучення інвестицій.

Окремим перспективним напрямом є виробництво надлегкої авіаційної техніки – дельтапланів, парапланів та легких літаків різних модифікацій. Зокрема,

продукція компанії «Аеропракт» здобула міжнародне визнання та користується попитом у таких країнах, як США, Австралія, Нова Зеландія та держави Європи.

Залізничний транспорт є ключовим елементом транспортної системи України та відіграє стратегічну роль у забезпеченні функціонування економіки. Із початком повномасштабного російського вторгнення його значущість суттєво зросла, що зумовлено обмеженням морських перевезень. Залізниця стала основним каналом транспортування вантажів, необхідних для Збройних Сил, доставки гуманітарної допомоги, а також евакуації населення.

Ринок залізничного машинобудування та обладнання в Україні охоплює виробників, імпортерів і кінцевих споживачів рухомого складу, зокрема локомотивів, вагонів і контейнерів різних типів, а також комплектуючих і запасних частин до них. Основними замовниками послуг вантажних перевезень виступають вантажовласники та відправники, які потребують комплексних логістичних рішень із транспортування продукції залізницею.

У період 2019–2024 років продукція українського залізничного машинобудування постачалася майже до 76 країн світу. Найбільший експортний потенціал мають вантажні вагони, а також запасні частини, зокрема осі, колісні пари, колеса та їхні компоненти, а також контейнери.

Станом на кінець 2024 року обсяг перевезень залізничним транспортом досяг 174,9 млн тонн, що на 17,9% перевищує показник попереднього року. Ключовим драйвером зростання стали експортні перевезення, частка яких у загальному обсязі збільшилася до 48%. Структура експорту вантажів за номенклатурою представлено на рис. 2. Найбільшу частку займають зернові вантажі – 40%, що становить 34 млн тонн. Це підтверджує провідну роль аграрного сектору в еко-

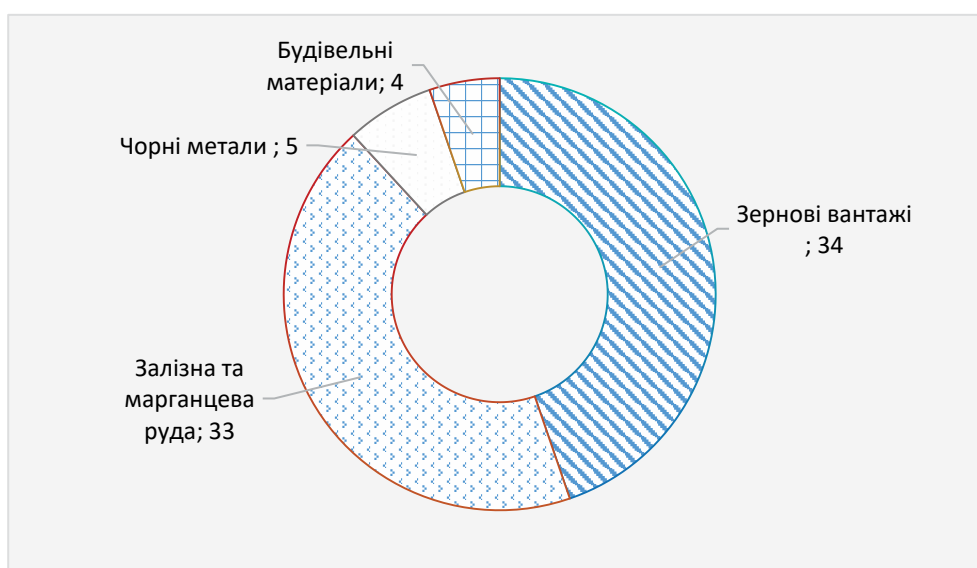

Рис. 2. Структура експорту вантажів за номенклатурою в 2024 році млн тонн

Джерело: [9]

номіці та експортній діяльності країни. Висока частка зернових також свідчить про стабільний зовнішній попит на українську сільськогосподарську продукцію та значну залежність логістичної системи від сезонних аграрних перевезень.

Майже рівнозначну частку становлять залізна та марганцева руда – 39% (33 млн тонн). Це вказує на вагому роль гірничо-металургійного комплексу у формуванні вантажопотоків. Практично однакові обсяги перевезень зернових і руди свідчать про дві ключові експортні спеціалізації економіки – аграрну та сировинно-промислову.

Значно меншу частку займають чорні метали – 6% (5 млн тонн). Це може свідчити про скорочення обсягів металургійного виробництва або переорієнтацію експорту на сировину (руду) замість продукції з більшою доданою вартістю. Найменшу частку становлять будівельні матеріали – 5% (4 млн тонн). Низький показник може бути пов'язаний із зменшенням внутрішнього попиту або обмеженнями у сфері будівництва, що є характерним для періодів економічної нестабільності.

У 2024 році продукція залізничного машинобудування України постачалася на ринки 42 країн світу. Узагальнюючи, структура перевезень є висококонцентрованою: понад 79% припадає лише на дві категорії – зернові та руду, що свідчить про залежність транспортної системи від базових експортних галузей. Це підкреслює необхідність диверсифікації вантажопотоків і розвитку перевезень продукції з більшою доданою вартістю.

Запчастини локомотивів та вагонів залишаються найбільшою товарною групою. Обсяг експорту – 180 млн доларів США, або 81,5% від загального обсягу. Несамостійні вантажні вагони 32 мільйони доларів, або 14,3% від загальної суми. Це свідчить про помітну, але не домінуючу роль даної категорії у загальному обсязі. Частка на рівні понад 10% вказує на стабільний попит на продукцію залізничного машинобудування, зокрема у сфері вантажних перевезень, що є важливим елементом логістичної інфраструктури.

Контейнери для перевезення одним або кількома видами транспорту – 7,6 млн доларів США, або 3,5% від загальної суми, а локомотиви – 1,6 млн доларів США, або 0,7% від загальної суми. Найбільш доступними та перспективними ринками збуту українського залізничного обладнання є країни Балтійського регіону та Східної Європи. Упродовж 2022–2024 років ключовими напрямками експорту виступали такі держави, як Словаччина, Болгарія, Німеччина, Франція, США та Литва. Таким чином, попри вплив дестабілізуючих

факторів, зокрема воєнних дій та економічної нестабільності, промисловість України зберігає вагомий потенціал розвитку, що потребує активізації інноваційних процесів, технологічної модернізації та розширення експортних можливостей.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що промисловість України, зокрема машинобудівний сектор, залишається важливою складовою національної економіки, формуючи її виробничий та експортний потенціал навіть в умовах воєнної економіки. Визначено, що, попри суттєве скорочення обсягів виробництва та експорту, спричинене руйнуванням інфраструктури, порушенням логістичних ланцюгів і зниженням інвестиційної активності, галузь зберігає потенціал до відновлення та подальшого розвитку.

Доведено, що ключовими перевагами промислового сектору України є наявність значної сировинної бази, висококваліфікованого кадрового потенціалу та сформованої мережі підприємств, здатних забезпечувати виробництво складної техніки, зокрема у сфері машинобудування, аграрного машинобудування, аерокосмічної галузі та залізничного транспорту. Водночас встановлено, що розвиток цих галузей стримується технологічним відставанням, недостатнім рівнем цифровізації та обмеженим доступом до інвестиційних ресурсів. Обґрунтовано, що трансформація промисловості України має здійснюватися на засадах інноваційного розвитку, цифровізації виробничих процесів та впровадження концепції Індустрії 4.0, що дозволить підвищити ефективність виробництва, конкурентоспроможність продукції та інтеграцію у глобальні виробничі ланцюги. Особливого значення набуває розвиток високотехнологічних напрямів, зокрема промислової автоматизації, інженерних послуг та цифрового проектування. Встановлено, що в умовах воєнної економіки важливим напрямом є переорієнтація виробництва на внутрішні потреби із одночасним збереженням експортного потенціалу на ринках Європи та інших регіонів. Значну роль у цьому процесі відіграє розвиток транспортної інфраструктури, зокрема залізничного транспорту, який забезпечує стабільність логістичних процесів і підтримку економічної діяльності.

Таким чином, подальша трансформація промисловості України потребує системного підходу, що передбачає поєднання державної підтримки, залучення інвестицій, розвитку інновацій та цифрових технологій, а також активізації міжнародної співпраці, що сприятиме відновленню промислового потенціалу та забезпеченню сталого економічного розвитку країни.

Список літератури:

1. Андросова О.Ф. Цифрові інструменти на промислових підприємствах України. *Актуальні проблеми економіки*. 2025. № 1. Том 2 (283/2). С. 6–19. URL: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2025/01/1.25.2._topic_Olena-Androsova-6-19.pdf
2. Н. Метеленко, А. Попова, Р. Афонон, П., Т. Скидін. Трансформація потенціалу промислового розвитку в контексті пріоритетів промислової політики відновлення України. *Humanities Studies*. 2024. № 19 (96). С. 168–176. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2024-19-96-19>

3. Промисловий потенціал складних соціально-економічних систем цифрового суспільства: макро-, мезо- та мікрорівень : колективна монографія / за ред. д.філософ.н., проф. В. Г. Воронкової, д.е.н., проф. Н. Г. Метеленко. Запоріжжя : Видавничий дім «Гельветика», 2022. 480 с.

4. Pareek R. Leveraging Digital Technologies for Sustainable Corporate Practices in India: A Pathway to Green Innovation. *Digital Technologies for Sustainability and Quality Control*, 2025. pp. 67–100, DOI: <https://doi.org/10.4018/979-8-3693-4373-9.ch004>

5. Zhou J., Xu L., Wang Q., Liu J. Coordinated Development of Manufacturing and Logistics Industries under Hubei Province's Pilot Zone Strategy Proceedings of the IEEE International Conference on Intelligent Data Acquisition and Advanced Computing Systems: Technology and Applications, IDAACS, pp. 1265–1270, DOI: <https://doi.org/10.1109/IDAACS68557.2025.11322093>

6. Tian Y.-J., Chang W.L. Enhancing the Performance of Digital Transformation Strategies: A Simulation Analysis of Chinese Manufacturing Industry With Evolutionary Game Theory and System Dynamics. *Journal of Quality*. 2025. 32 (4), pp. 291–311. DOI: [https://doi.org/10.6220/joq.202508_32\(4\).0003](https://doi.org/10.6220/joq.202508_32(4).0003)

7. Pabalkar V., Chanda R., Pradeep G. Digital Transformation in Motion: Investigating the Tech-Driven Aftermarket Potential of Gasoline Systems for Indian Passenger Cars *Lecture Notes in Networks and Systems*. 2025 1322 LNNS, pp. 93–103. DOI: https://doi.org/10.1007/978-981-96-4136-9_9

8. Sun X., Zhou K., Tang B., He H., Zhu J., Jiang Z. Artificial intelligence technology based on CISDigital assists the digital-intelligent transformation and upgrading of the iron and steel industry (2025) IEEE International Conference on Industrial Informatics (INDIN). DOI: <https://doi.org/10.1109/INDIN64977.2025.11279018>

9. Банк даних. Держстат. URL: <https://stat.gov.ua/uk/explorer?md5=51993f20f160d3923871dcb3e7b85c2d>

References:

1. Androsova O.F. (2025) Tsyfrovi instrumenty na promyslovykh pidpriemstvakh Ukrainy. [Digital tools at industrial enterprises of Ukraine] *Aktualni problemy ekonomiky*. № 1. Tom 2 (283/2). S. 6–19. Available at: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2025/01/1.25.2._topic_Olena-Androsova-6-19.pdf

2. N. Metelenko, A. Popova, R. Afonov, P., T. Skydin. (2024) Transformatsiia potentsialu promyslovoho rozvytku v konteksti priorytetiv promyslovoi polityky vidnovlennia Ukrainy. [Transformation of industrial development potential in the context of priorities of industrial policy of restoration of Ukraine] *Humanities Studies*. № 19 (96). S. 168–176. DOI: <https://doi.org/10.32782/hst-2024-19-96-19>

3. Promyslovyi potentsial skladnykh sotsialno-ekonomichnykh system tsyfrovoho suspilstva: makro-, mezo- ta mikroriven : kolektyvna monohrafiia. [Industrial potential of complex socio-economic systems of the digital society: macro-, meso- and micro-levels] za red. d.filosof.n., prof. V. H. Voronkovoï, d.e.n., prof. N. H. Metelenko. (2022) Zaporizhzhia : Vydavnychiy dim "Helvetyka", 480 s.

4. Pareek R. (2025) Leveraging Digital Technologies for Sustainable Corporate Practices in India: A Pathway to Green Innovation. *Digital Technologies for Sustainability and Quality Control*, pp. 67–100, DOI: <https://doi.org/10.4018/979-8-3693-4373-9.ch004>

5. Zhou J., Xu L., Wang Q., Liu J. (2025) Coordinated Development of Manufacturing and Logistics Industries under Hubei Province's Pilot Zone Strategy Proceedings of the IEEE International Conference on Intelligent Data Acquisition and Advanced Computing Systems: Technology and Applications, IDAACS, pp. 1265–1270. DOI: <https://doi.org/10.1109/IDAACS68557.2025.11322093>

6. Tian Y.-J., Chang W.L. (2025) Enhancing the Performance of Digital Transformation Strategies: A Simulation Analysis of Chinese Manufacturing Industry With Evolutionary Game Theory and System Dynamics. *Journal of Quality*. No. 32 (4), pp. 291–311. DOI: [https://doi.org/10.6220/joq.202508_32\(4\).0003](https://doi.org/10.6220/joq.202508_32(4).0003)

7. Pabalkar V., Chanda R., Pradeep G. (2025) Digital Transformation in Motion: Investigating the Tech-Driven Aftermarket Potential of Gasoline Systems for Indian Passenger Cars *Lecture Notes in Networks and Systems*. 1322 LNNS, pp. 93–103. DOI: https://doi.org/10.1007/978-981-96-4136-9_9

8. Sun X., Zhou K., Tang B., He H., Zhu J., Jiang Z. (2025) Artificial intelligence technology based on CISDigital assists the digital-intelligent transformation and upgrading of the iron and steel industry (2025) IEEE International Conference on Industrial Informatics (INDIN). DOI: <https://doi.org/10.1109/INDIN64977.2025.11279018>

9. Data bank. State Statistics Service. Available at: <https://stat.gov.ua/uk/explorer?md5=51993f20f160d3923871dcb3e7b85c2d>

TRANSFORMATION OF INDUSTRIAL ENTERPRISES OF UKRAINE IN THE CONDITIONS OF GLOBAL CHALLENGES AND MILITARY ECONOMY

The article examines the current state and key trends in the development of Ukrainian industry in the context of globalization, digital transformation of the economy and military challenges. It is substantiated that the industrial sector remains the basic component of the national economy. It is determined that the transformation of Ukrainian industry should be carried out on the basis of innovative development, digitalization and implementation of the Industry 4.0 concept, which will contribute to increasing the competitiveness of the economy. The paper analyzes the development of individual industries, in particular the production of agricultural machinery, the aerospace industry and railway

engineering. It is established that, despite difficult conditions, the export potential is preserved, however, a significant reduction in production and export volumes is observed. The structure of agricultural machinery exports is studied and the main sales markets are identified, including European and Asian countries. The structure of freight transportation by rail is analyzed, which is characterized by a high concentration on raw materials, in particular grain and ore, the share of which exceeds 79% of the total volume. It is determined that the products of railway engineering are represented mainly by spare parts and freight cars, which form the main part of export revenues. The need for diversification of the export structure and development of production of products with high added value is substantiated. It is proven that an important factor in the restoration of industry is the development of transport infrastructure, in particular railway transport, which plays a key role in ensuring logistics processes in the conditions of a war economy. It is summarized that the further transformation of Ukraine's industry requires a comprehensive approach, including state support, attracting investments, developing innovations and intensifying international cooperation. The implementation of these areas will contribute to the restoration of industrial potential, increasing production efficiency and ensuring sustainable economic development of the country.

Keywords: *industry, transformation, digitalization, global challenges, export, industrial enterprises.*

Дата надходження статті: 10.03.2026

Дата прийняття статті: 31.03.2026

Дата публікації статті: 29.05.2026